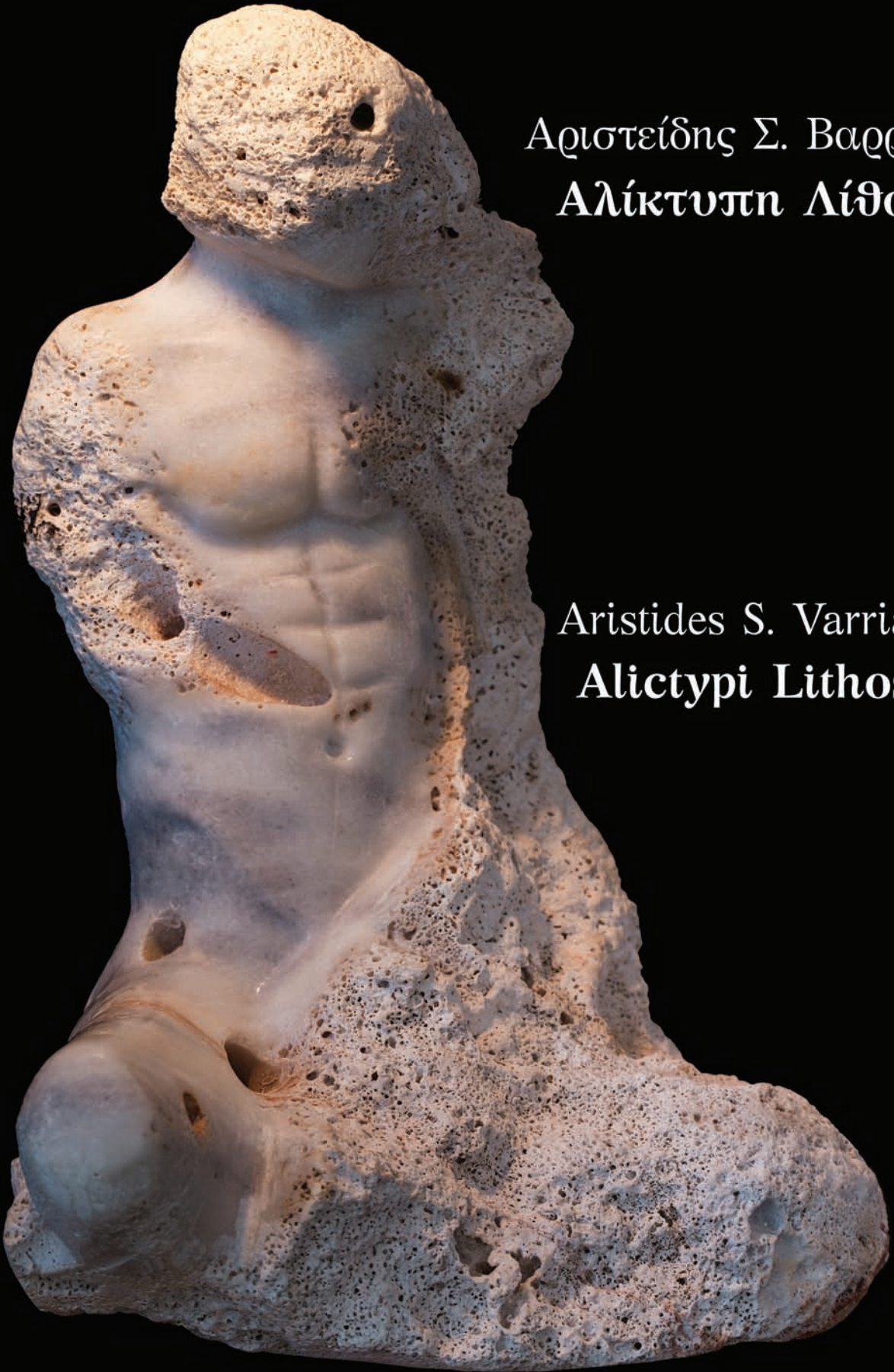

Αριστείδης Σ. Βαρριάς
Αλίπτυπη Λίθος

Aristides S. Varrias
Alictypi Lithos

ΜΗΝΥΜΑ ΤΣΑΚΟΥ

Εκδόσεις “άλφα πι”

Αριστείδης Σ. Βαρριάς, Αλίκτυπη Λίθος

Φωτογραφίες γλυπτών: Σίμος Α. Βαρριάς

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Μόνικα Κοβαρίκ

Εκτύπωση: Γιάννης Ν. Παλνός

Βιβλιοδεσία:

ISBN 978-618-5117-XX-X

Copyright έκδοσης © 2017: Αριστείδης Σ. Βαρριάς, “άλφα πι”

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά το Ν. 2387 / 20, όπως έχει τροποποιηθεί με τον Ν. 2121 / 93 και ισχύει σήμερα, και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης, που έχει κυρωθεί με το Ν. 100 / 1975, απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Αριστείδης Σ. Βαρριάς

Παροικία, Πάρος 84400

Τηλ.: 22840 21052

e-mail: a@varrias.com

Εκδοτική παραγωγή:

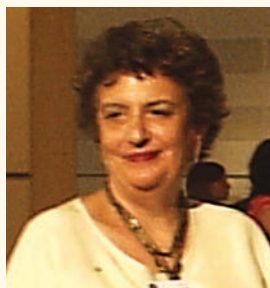
♦ *άλφα πι* www.alfaprint.gr

Εκδοτικό: Ροδοκανάκη 7, 82100 Χίος τ.: 22710 41287, f.: 22710 26688

Τυπογραφείο: Λευκωνιά Κοντάρι, 82100 Χίος τ.: 22710 82846

E-mail: apchios@otenet.gr

Χορηγοί φυλλαδίου: Ίδρυμα “Μαρία Τσάκος”, Αδαμάντιος Βαριάς, Crossworld Marine Services Inc.

“Εμπνευσμένος δημιουργός ο Αριστείδης Βαρριάς...”

Εμπνευσμένος δημιουργός ο Αριστείδης Βαρριάς “νοιώθει” και πλάθει χαρισματικά την Παρία λίθο, τον περίφημο λυχνίτη της Πάρου. Πλάθει πρόσωπα που ακτινοβολούν πέρα από την αρτιότητα του “μετιέ” μια πολύ προχωρημένη ποιητική πάνω απ’ όλα διάθεση.

Γι’ αυτό και οι εμπνευσμένες τώρα από τον Καβάφη, τον “μεγάλο” Αλεξανδρινό Πηνυλίδες του έρχονται να “δέσουν” με το προηγούμενο έργο του. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει πιο χαρισματική απόδοση των μορφών του Καβάφη από αυτήν που βλέπουμε και νιώθουμε στα πρόσωπα που έπλασε πρόσφατα ο Βαρριάς. Πρόσωπα σε ονειροπόληση, σε αναμονή, πρόσωπα που πάλλονται από συναισθήματα, προαισθάνονται καταστάσεις, αναμοχλεύουν μνήμες, προκαλούν βιώματα και ανεξίτηλες από τον χρόνο εντυπώσεις. Πρόσωπα άτεγκτα και συνάμα τόσο ανθρώπινα.

Σε χαρισματικό διάλογο μαζί τους οι εμπνευσμένες από το Ελύτη Ρυάδες σε οπάλιο προκαλούν χαρισματικά τη φαντασία μας μέσ’ από το “αφηρημένο” παράστημά τους. Κυκλοτερώς εγγράφονται χάρη στην κίνηση που υποβάλλουν στο χώρο ολόγυρα εγκαθιστώντας και ενορχηστρώνοντας μιαν ιδιωματική ατμόσφαιρα. Πρόκειται για μορφές και σχήματα που προκαλούν ανεξάντλητους συνειρμούς ανάλογα με τα βιώματά του καθενός από εμάς.

Προικισμένα με μιαν “οργανική” υπόσταση τα γλυπτά αυτά τεκμηριώνουν διαχρονικές υπάρξεις. Υπάρξεις που κυκλοφορούν, αιωρούνται, μετακινούνται και ελίσσονται ανάμεσά μας, αλλά που εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε με τις κοινές αισθήσεις μας. Γι’ αυτό και τα γλυπτά του Βαρριά μας αποκαλύπτουν χαρισματικά την ύπαρξή τους, τεκμηριώνοντας συγχρόνως το ταλέντο του δημιουργού.

Ντόρα Ηλιοπούλου – Ρογκάν
Δρ. Ιστορικός της Τέχνης - Τεχνοκριτικός

“Aristides Varrias, being an inspired creator...”

Aristides Varrias, being an inspired creator, “feels” and molds the Parian marble, the famous lychnitis, in a charismatic way. He molds “prosopa” which radiate besides the perfectness of the “métier”, a very advanced, above all, poetic mood.

This is why the recent sculptures Pegylides, inspired by Kavafis, the “great” Alexandrine, come to “match” with his previous work. It couldn’t be more charismatic restitution of Kavafis heroes than this, which we see and feel in the faces, which Varrias recently elaborated (sculpted). They are faces expressing reverie, expectation, prosopa which palpitate from emotions, anticipate conditions, pry memories, challenge experiences and indelible through time impressions. Prosopa, which are invincible and, at the same time, so human.

In the charismatic dialogue with them, the inspired from Elytis Ryades, worked out artistically on Opal, challenge our fantasy in a charming way, through their abstract appearance. They are enrolled circularly, because of their movement, which they impose on the space all around, installing, and “enorchestrating” an idiomatic atmosphere. They are figures and shapes, which cause inexhaustible coherences, according to the experiences of each of us.

These sculptures, gifted with an “organic” substance, indicate everlasting beings. Beings, which circulate, swing, transportate and wind between us, but we do not perceive them with our common senses. That’s why the sculptures of Varrias reveal to us charismatically their very beings, proving at the same time the talent of their creator.

Dora Eliopoulou – Rogan
Dr. History of Art – Art critic

Αλίκτυπα Σώματα

Κύματα στην ακρογιαλιά, συχνά μανιώδη και ενίοτε σαν χάδι, διαμόρφωσαν τα βραχάκια οπάλιου, που απετέλεσαν την πρώτη ύλη των έξι γλυπτών της συλλογής Αλίκτυπα Σώματα.

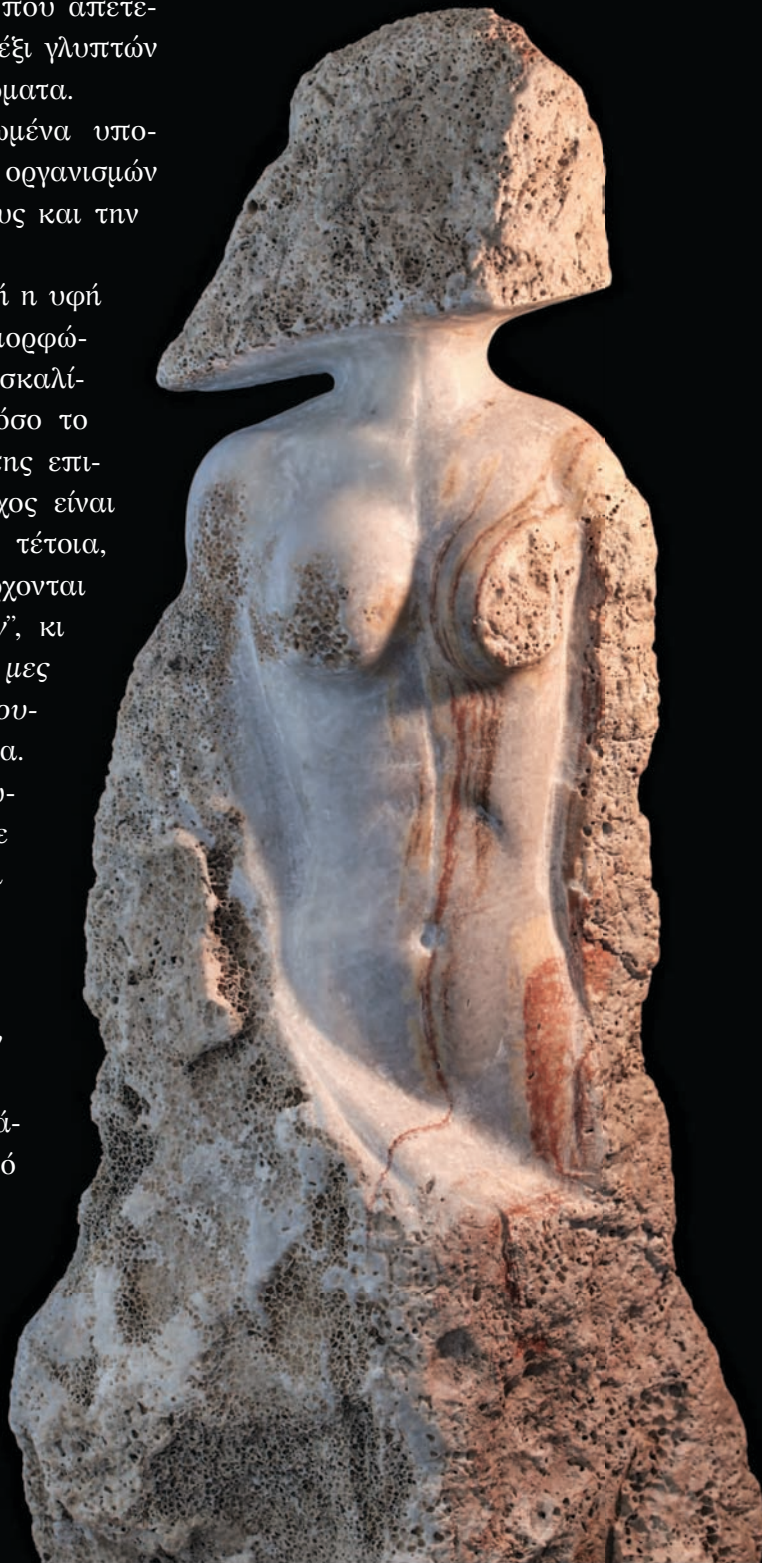
Κοράλλια και απολιθωμένα υπολείμματα άλλων θαλάσσιων οργανισμών ολοκλήρωσαν τη μορφή τους και την υφή της επιφάνειάς τους.

Αυτό το σχήμα και αυτή η υφή με ενέπνευσαν να τα μεταμορφώσω σε ανθρώπινα σώματα, σκαλίζοντας και αλλοιώνοντας όσο το δυνατόν μικρότερο μέρος της επιφάνειας της λίθου. Ο στόχος είναι να δημιουργηθούν σώματα τέτοια, που να νοιώθεις πως έρχονται “από πολλούς αιώνες πριν”, κι όμως είναι “ακόμη χλωρά μες στη φωτιά, άκοπα απ’ τον ουρανό”, όλο δροσιά και ικμάδα.

Τα σώματα αυτά, συχνά γυμνά, προβάλλουν με τέτοιο τρόπο, ώστε το μη εργασμένο τμήμα της επιφάνειας να λειτουργεί ως μέρος του γλυπτού και να ενσωματώνεται σ’ αυτό, σαν ένδυμα ή κάλυμμα.

Σε κάποια γλυπτά, ο διάλογος ανάμεσα στο λαμπερό εργασμένο τμήμα του οπάλιου και στο διαβρωμένο, φαγωμένο από τη θάλασσα μη εργασμένο τμήμα είναι έντονος και συναρπαστικός.

Αριστέιδης Βαρριάς

Κόον

Aliktypa Bodies

Waves on shore, often furious, but sometimes gentle like a caress, shaped the opals, which became the raw material of the six sculptures of the collection: Bodies.

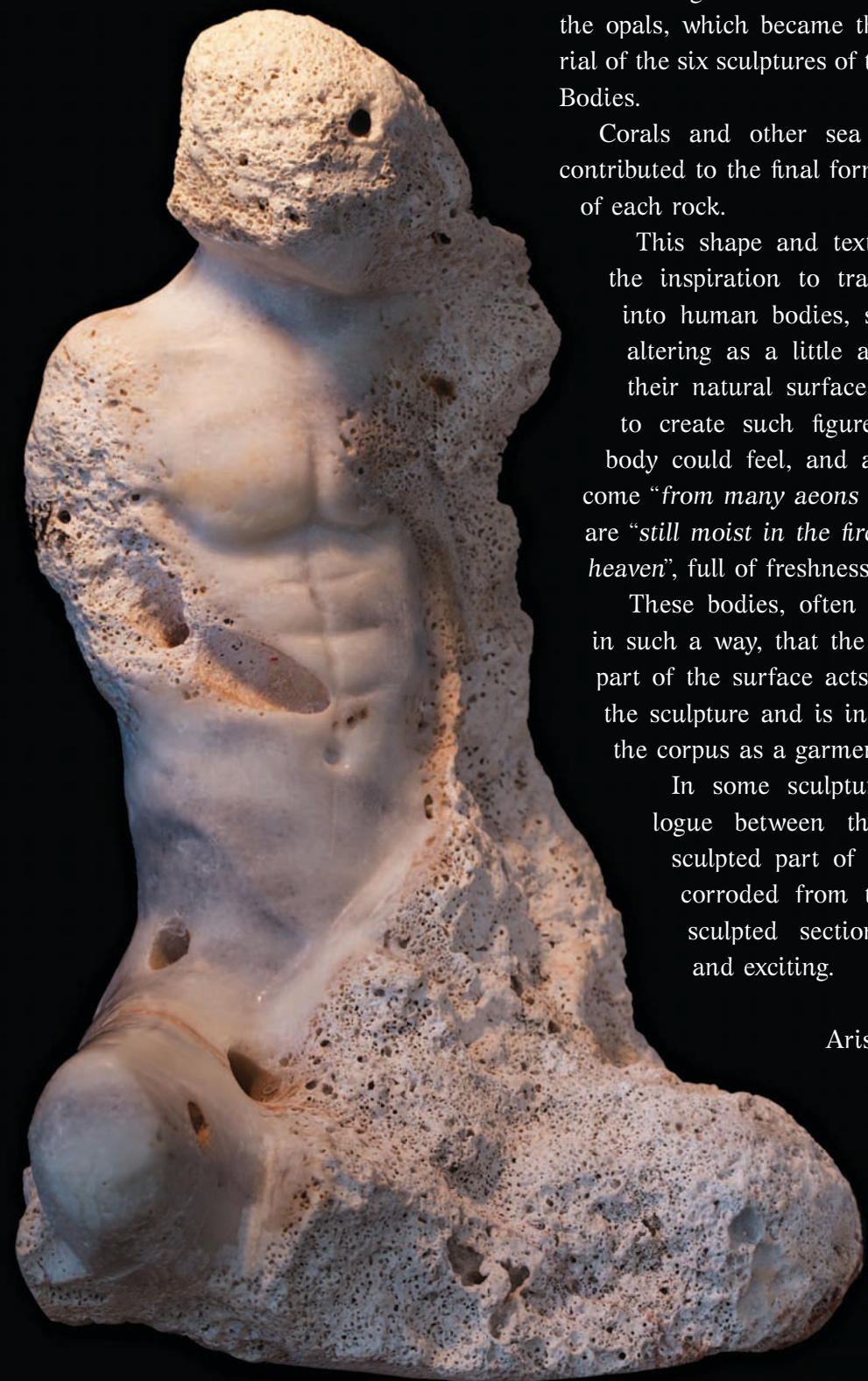
Corals and other sea fossils have contributed to the final form and texture of each rock.

This shape and texture gave me the inspiration to transform them into human bodies, sculpting and altering as a little as possible of their natural surface. The goal is to create such figures, that anybody could feel, and although they come “from many aeons ago”, yet they are “still moist in the fire, uncut from heaven”, full of freshness and youth.

These bodies, often nude, appear in such a way, that the non-sculpted part of the surface acts as a part of the sculpture and is incorporated to the corpus as a garment or cover.

In some sculptures, the dialogue between the glamorous sculpted part of opal and the corroded from the sea non-sculpted section is intense and exciting.

Aristides Varrias

Έφηβος

Άνδρας

Μητρότητα

Νέος

Γυναίκα

Πηγυλίδες III: Αλίκτυπα
Πρόσωπα

Ο “Αλεξανδρινός Πλους” συνεχίζεται με καινούργια πρόσωπα.
Κι αυτά, όπως και τα προηγούμενα, κινούνται αθόρυβα στους μυστικούς δαύλους της ποίησης του Κ. Καβάφη και είναι εργασμένα σε λατύπες της μοναδικής Παρίας Λίθου.

Η Παρία Λίθος

Η Παρία Λίθος, είναι το θεϊκό υλικό, που βγήκε από τα σπλάχνα της Παριανής γης και σάρκωσε τα πιο σημαντικά έργα γλυπτικής της Ελληνικής αρχαιότητας. Κυκλαδικά ειδώλια, Κούροι και Κόρες, ο Ερμής του Πραξιτέλη, ο Παις του Κριτίου, η Νίκη της Σαμοθράκης, η Αφροδίτη της Μήλου, είναι μερικά από τα αριστουργήματα, που φιλοτεχνήθηκαν από το Παριανό μάρμαρο, τον μοναδικό για τη λευκότητα, απαλότητα και διαφάνειά του “Λυχνίτη”. Βεβαίως, πάνε περισσότερο από επτά αιώνες, που το περίφημο αυτό μάρμαρο έχει εξαντληθεί. Όμως, αρκετά μικρά κομμάτια του, λατύπες, είναι θησαυρισμένες γύρω από τα αρχαία λατομεία του, καθώς επίσης και διάσπαρτες στους πέριξ λόφους.

Αυτά τα κομμάτια εδώ και τριάντα πέντε χρόνια αποτελούν για μένα πρόκληση. Η διαδικασία εξεύρεσης και επιλογής τους είναι από μόνη της ένα ταξίδι στην ιστορία και την αισθητική. Όταν τα αντιμετωπίζεις με την απαιτούμενη αγάπη και σεβασμό, σου επιτρέπουν να νοιώσεις την κρυμμένη για αιώνες μέσα τους δύναμη.

Ούτος Εκείνος

Κρατησίκλεια

Δέησις

Οδοιπόρος για τα Σούσα

Pegylides III: Aliktypa
Prosopa

The “Alexandrian Navigating” continues with new faces. These, like the previous ones, sail into the secret channels of the poetry of K. Kavafis and are sculpted in slivers of the unique Parian Marble.

Parian Lithos.

Parian marble is the divine element, which came out of the heart of Parian land and gave birth to the most significant sculptures of the Greek antiquity. Cycladic idols, kouri and kores, Hermes of Praxiteles, the “Adolescent” of Critias, Nike of Samothraki, and Aphrodite of Milos are some of the masterpieces, which are made by Parian Marble, the unique for its lucidity, softness and transparency, “lychnitis”. Unfortunately, it has been more than seven centuries since this precious marble has been depleted. Still, many small pieces, latypes (slivers) are stored around the ancient quarries, as well as spread onto the neighboring hills.

For the last 35 years these pieces have been a challenge for me. The process of discovering them is by itself a voyage into history and aesthetics. When you approach them with the required respect and care they allow you to feel their strength, which is hidden inside them for centuries.

Τα Πρόσωπα

Στις λατύπες της Παρίας Λίθου σου δίνεται το σχήμα κι η σκέψη πως το κάθε συγκεκριμένο κομμάτι, στην κυριολεξία, περίσσειψε από τον “σπόνδυλο κάποιανου Δία”. Σου δίνεται το χρώμα, που οι αιώνες απέθεσαν στην επιφάνειά του – αυτή η αρχαία σκουριά. Ο διάλογος σεβαστικός και μειλίχιος στην ανάδειξη της μορφής, της δικής του μορφής, που σέβεται το αρχικό σχήμα και χρώμα.

Έτσι, στη γλυπτική μου, δεν χρησιμοποιώ τα κομμάτια της Παρίας Λίθου απλά σαν υλικό, πάνω στο οποίο μπορεί ο καλλιτέχνης να αποτυπώσει ένα πραγματικό ή φανταστικό πρόσωπο, Αντιθέτως, στέκονται απέναντί μου σαν μοναδικές οντότητες, ως ετερότητες, ικανές να προκαλούν τον καλλιτέχνη σε ένα διάλογο μαζί τους τέτοιο, που μεταποιεί τις ατομικότητες σε πρόσωπα. Κι αυτό γιατί, το “πρόσωπο” είναι κυρίως και κατ’ εξοχήν μια ετερότητα “εν πλώ”, Είναι ένα “εγώ”, που άνοιξε πανιά, που σαλπάρει και ταξιδεύει για να συναντήσει ένα “εσύ”.

Τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σ’ αυτό το διάλογο με το μάρμαρο είναι αυτά τα ίδια τρία βασικά εργαλεία, που χρησιμοποιούσαν και οι αρχαιοέλληνες γλύπτες – το βελόνι, το ντεσλίδικο και το καλέμι. Μάλιστα, όχι μόνο το αρχικό σχήμα και το χρώμα της λατύπης, αλλά και η όλη διαδικασία είναι ανιχνεύσιμα, μια που αφήνονται ορατές οι ζώνες επεξεργασίας, ανάμεσα στο απολύτως ακατέργαστο και στο απολύτως φινιρισμένο.

Τα ονόματα των γλυπτών αυτού του κύκλου, παραπέμπουν σε πρόσωπα από την ποίηση του Αλεξανδρινού ποιητή.

Αριστείδης Βαρριάς

Άννα η αγέρωχη Γραικιά

Ειρήνη με το χρωματιστό υαλί

Αρτεμίδωρος

Ένας Θεός των

The Faces

Concerning the slivers of Parian marble, nature has granted them with the shape and the impression that each particular piece is a leftover from the “vertebra of a Zeus”. It has also granted them with the color, which centuries have put on their surface, this “old rust”. The dialogue with lychnitis is respectable and mild in the process of revealing its own face, in a way that the original shape and color of each piece is respected.

So, in my sculpture these pieces of Parian Marble do not stand as a mere element, which a sculptor uses to form a real or imaginary face. They rather stand in front of me as unique entities, as heterocities, able to cause such a dialogue with the artist, able to transform both into “prosopa”. This happens because a “prosopon” is first and above all, a traveling being. It is an “ego” who opens its sails, an “I” who travels to meet a “thou”.

In this process I use the three simple tools, which the ancient Greek sculptors used: the needlepoint chisel, the fork point and the flat. Additionally, not only the original shape and color are visible, but also in these sculptures, the viewer can detect even the stages of the process, because the zones between the absolute untouched and the perfectly worked are left detectable in purpose.

The names of the sculptures of this cycle, refer to persons from the poetry of the Alexandrian poet.

Aristides Varrias

Μορφή της Καλλονής

Μυρτιάς

Ενδυμίωνος Καλλονή

Μες στην λάμψη του μεσημεριού

Ο ωραίος Ευρίων

Ρυάδες III: Αλίκτυπα Τραγούδια

Τα “Αλίκτυπα Τραγούδια” είναι ένας καινούριος κύκλος γλυπτών που, όπως και τα 15 γλυπτά του κύκλου Ρυάδες, “χορεύουν” στην ποίηση του Οδυσσέα Ελύτη, και είναι εργασμένα σε μικρά ή μεγαλύτερα βότσαλα Οπάλιου.

Είναι αλήθεια πως, ο οπάλιος, ο ημιπολύτιμος αυτός σπάνιος λίθος με τη γοπευτική υφή και τους γαλακτώδεις μεταβαλλόμενους ιριδισμούς του, δεν προσφέρεται για γλυπτική. Κατά κανόνα στη γλυπτική ο καλλιτέχνης αναζητεί ένα “υπάκουο” και εύπλαστο στα χέρια του υλικό, όπως το μάρμαρο, για να μπορέσει να το “πλάσει”, ώστε να υλοποιήσει την εικόνα που έχει στο μυαλό του.

Ο Οπάλιος, αντιθέτως, είναι σκληρός και δύστροπος. Γι’ αυτό και ο διάλογος μαζί του είναι τόσο ανελέητος, όσο και γοπευτικός. Σου επιβάλλει με τη σκληράδα του τον οφειλόμενο σεβασμό. Στην όποια παραβίαση των συμβάσεων, σπάει η σμίλη. Γίνεται πιο συμβατός σε διαπραγματεύσεις και πιο συγκαταβατικός, μόνο στις νευρώσεις, εκεί που ο ήλιος και η αλμύρα των αιώνων του δίδαξαν τη σεμνότητα. Εκεί βρήκαμε μια γλώσσα να συνεννοηθούμε. Η σκληρή σαν κρύσταλλο και γυαλιστερή επιφάνεια, που παραπέμπει στο εργασμένο ελεφαντόδοντο της αρχαιότητας, μοιάζει να λιώνει, αναδεικνύοντας φιγούρες ανάλαφρες και χορευτικές.

Τα ονόματα των γλυπτών του κύκλου “τραγούδια”, παραπέμπουν σε στίχους της υπέροχης ποίησης του Ο. Ελύτη.

Αριστείδης Βαρριάς

Λοξά κατάρτια έξω απ’ το νερό

Εύφλεκτες λευκές ιδέες

Η Εκδίκηση των ονείρων

Ο κήπος έπεφτε στη θάλασσα

Ryades III: Aliktypa Songs

“Songs” is a new cycle of sculptures, which, like the previous 15 sculptures of the cycle Ryades, “dance” with the rhythm of Elytis poetry and are sculpted on small or bigger opal pebbles.

Opal, the semiprecious stone with the charming texture and its milky and altering iridizations, is not considered as a proper element for sculpture. The sculptor, usually, seeks for an “obedient” and transformable element, like the marble, in order to work on it and materialize the image he has in mind.

On the contrary Opal is a tough and moody element. That is why, the dialogue with it, is “merciless” as well as exciting. Opal uses its toughness in order to impose on you the demanding respect. In every violation of this agreement the result is a broken chisel. Opal becomes more negotiative and more condescending only across its “nerves”, there, where aeons of sun and salt have taught him humility. Onto these lines we have discovered a way of mutual communication.

There, the shiny and solid surface as crystal, which reminds of crafted ivory, looks like melting and revealing light and dancing figures.

The names of the sculptures of the cycle “Songs”, are inspired from lyrics of O. Elytis superb poetry.

Aristides Varrias

Απαράλλαχτες όψεις του αιωνίου α΄

Απαράλλαχτες όψεις του αιωνίου β΄

Ο αργοπλεύστης

Το βαθύ της Μνησαρέτης βλέμμα

Κόρη όμορφη και γυμνή
και λεία ωςάν το βότσαλο

Ο Πυγμαλίων πυρός και τεράτων

Ομήρειο, Χίος 2006

1992. Σκαλίζοντας το δέντρο της ζωής στο Frome της Αγγλίας

Πάρος 2010

Πάρος 2010

Ο Γλύπτης

Ο Αριστείδης Βαρριάς γεννήθηκε στη Χίο το 1949. Σπούδασε Θεολογία στη Θεσσαλονίκη, (1972), Ποιμαντική Ψυχολογία στο Princeton, (Th. M., 1975), Κλινική Ποιμαντική στο Bellevue Hospital Center, στην Παν/μιακή Κλινική του New York University και σε άλλα ιδρύματα. (C.P.E., 1977). Παράλληλως ασχολήθηκε με τη μουσική και τις εικαστικές τέχνες. Μελετώντας την περιθωριακότητα και τη σχέση του κοινωνικού περιθωρίου με την Εκκλησία, έγινε διδάκτορας Θεολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης το 2004.

Από το 1979 ζει και εργάζεται στην Πάρο ως εκπαιδευτικός και ως γλύπτης, αναζητώντας την αλήθεια του προσώπου, τόσο μέσα από τις διαύλους της διανόησης και της επιστημονικής έρευνας, όσο και μέσα από τους αποκαλυπτικούς δρόμους της τέχνης. Είναι παντρεμένος με τη Μαρία Αρκουλή και έχει δύο γιους, το Σίμο και το Δημήτρη. Υπηρέτησε για χρόνια σύνδεσμος της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα των Βράχων (E.C.O.S.), αντιπρόεδρος του Διεθνούς Κύκλου Τέχνης Πάρου (I.P.A.C.) και δίδαξε, ως επισκέπτης καθηγητής, γλυπτική στο Hellenic International School of Arts (H.I.S.A.).

Τα “πρόσωπά” του σκαλίζει σε λατύπες του εξαντλημένου από τον 13ο αιώνα Παριανού μαρμάρου, την περίφημη και μοναδική για τη λευκότητα, απαλότητα και διαύγεια “Παρία Λίθο” των αρχαίων. Μάλιστα είναι δουλεμένα με τα ίδια εκείνα εργαλεία, που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες γλύπτες.

Όλα τα υπόλοιπα έργα του είναι εργασμένα σε Οπάλιο, τον στιλπνό και σκληρό αυτόν ημιπολύτιμο λίθο.

Έργα του βρίσκονται σε δημόσιους χώρους και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

About the Artist

Aristides Varrias was born in Chios in 1949. He studied Theology in Thessalonica (1972), Pastoral Psychology at Princeton University, (Th. M., 1975), and he attended C.P.E. at Bellevue Hospital Center, and other institutions (1977). Furthermore, he studied music and visual arts. Studying marginality and the relation between marginal people and the Church, he received a doctorate degree from the University of Thessalonica (2004).

Since 1979 he lives and works on Paros as a professor and as a sculptor, searching the truth of human “prosopon”, through the paths of philosophy and science, as well as the apocalyptic ways of the Art. He is married to Maria Arkouli and has got two sons, Simos and Dimitris. He was representing Greece in the European Community of Stone. He became vice president of the “International Paros Art Cycle” and he taught sculpture as a visiting lecturer, at the Hellenic International School of Arts (H.I.S.A.).

He has sculpted more than hundred faces. All of them are sculpted on remnants of the expired 13th century Parian marble, famous for its whiteness, smoothness and transparency “Parian Lithos” of the ancient world. They are also worked on with the same simple instruments which the ancient Greek sculptors were using. The rest of his sculpture is worked on opal this shining and hard semi precious stone.

Many of his sculptures are set in public places and private collections worldwide.

Frome 2000, Έκθεση μαζί με ζωγράφο Barry Cooper

London 2002

2005. Δήμαρχος Πάρου Ι. Ραγκούσης, η Δρ. Ντ. Ηλιοπούλου-Ρογκάν και η Δρ. Ντ. Κατσωνοπούλου προλογίζουν την έκθεση “Ο Αρχίλογος και η εποχή του”.

Ομήρειο, Χίος 2006

Brussels 2005. Ο Νίκος Σηφουνάκης ως Διευθυντής του Γραφείου Πολιτισμού παραλαμβάνει το έργο Έυπλους

Λεύκες, 1997. Αλφαβητάρι της Πέτρας

Πάρος 1997

Πάρος 2003

Πάρος, 2009. Αποκαλυπτήρια της προτομής του "Αρχίλοχου".

Κυριότερες Εκθέσεις

- 2017 "Αλίκτυπη Λίθος"
Ίδρυμα "Μαρία Τσάκος", Χίος
- 2011 "Έκθεση Παριανών Καλλιτεχνών",
Φιλολογικός σύλλογος "Παρνασσός", Αθήνα
- 2010 "Φωνές, Πηγυλίδες II & Ρυάδες II"
- Μέγαρο Δημητράκοπουλου, Παροικία,
Πάρος - Δημοτικό Σχολείο Αντιπάρου
- 2006 "Πηγυλίδες & Ρυάδες" Ομήρειο Πνευματικό
Κέντρο Δήμου Χίου, Χίος
- 2005 "Ο Αρχίλοχος και η εποχή του" Δημαρχείο
Πάρου, Πάρος
- 2004 "Παρίου Φωτός Αντίδωρον"
Πολιτιστικό Κέντρο "Μελίνα Μερκούρη",
Αθήνα
- 2004 "Παρίου Φωτός Αντίδωρον"
European Council, Brussels, Belgium
- 2003 "Πλους & Υάδες" Εκθεσιακό Κέντρο "Άγιος
Αθανάσιος", Νάουσα, Πάρος
- 2002 "GENESIS", The Hellenic Center,
London, England
- 2002 Έκθεση HELLEXPO, Θεσσαλονίκη
- 2000 "Άνθη της Πέτρας" Tower, Frome, England
- 1997 "Αλφαβητάρι της Πέτρας"
Μ.Ε.Α.Σ. "Αρχίλοχος", Πάρος
Κοινοτικό Κατάστημα Λευκών Πάρου
- 1983 "Δεύτερη Ετήσια Έκθεση Ελλήνων και Ξένων
Καλλιτεχνών" Δημοτικό Σχολείο Παροικίας,
Πάρος
- 1982 "Πρώτη Ετήσια Έκθεση Ελλήνων και Ξένων
Καλλιτεχνών" Δημοτικό Σχολείο Παροικίας,
Πάρος

